

Misjoniteated

Nr. 10

19. oktoober 1934

13. aastakäik

Kellele on sellele antakse.

See on seadus, mille järele kujuneb elu. Kellele on au, sellele antakse au; kellele on ameteid, sellele pakutakse ameteid; kellele on töid, sellele antakse töid; kellele on rikkusi, sellele kuhjatakse rikkusi; kellele on and, see muutub veelgi andekamaks; kellele on usk, see järjest kasvab usuelus. Seetõttu inimesed ei ole ühetalised. Ja me ei saa sinna midagi parata, kui see on jamuti meiegi juures. Kristus ise on ütelnud need sõnad.

Müüme, miks osal puuduvad need hüved?

Need hüved on olnud peaagu igaihel, aga neilt on need niidelda ära võetud.

Ei olegi tarvis palju omada. Kui me pole teinud midagi alatut, siis on juba olemas keisr-pärase inimese au. Me kõlbame inimeste hulka, meid ei takista valitsus inimeste hulgas olemast. Ja kui me kõlbame inimeste hulka, siis meil on ka eeldusi kõrgemale saamiseks. Me ise ei saa end teha aujaks, lugupeetuks, rikkaks, juureks, vaid jeda teevad meile teised, jeda annab meile jeltsfond.

Kas jeltsfond valib, ta ei anna igaihele. Ei saa see, kes kangekaelselt nõuab ja ilmajäämise puhul pahandab. Antakse sellele, kelle vastu on lugupidamine.

Kelle vastu on siis lugupidamine? Kes on armetu, vaene, wigane? Ei! Inimese armetust ei tunta palju kaasa, küll aga võetakse osa inimese suuruselt, õilsusest. Armetud jäävad tähele panemata, aga paremal järjel olijatele kingitakse osavõtt. Miks? Teine ei aima teise siiseelu kitskust, elamise raskust ja seepärast ei saa kaasa tunda. Pealegi igaiks mõtleb endaga ja soovib, et teised tema tundmusei kergendaksid. Sõnaduste ja wabanduste kuulmine aga veel rohkem rikub meeleolu. Seepärast juba alateadlikult eemaldutakse

neist ja jäetakse nad tähele panemata. Nii jääb osavõtt ja lugupidamine ikkagi wabetuskaubaks meelepärasure vastu.

Kes on meelejärele iirhele, see saab iirhelt, kes on meelejärele paljudele, see saab paljudest. Palju võib teha iirhe õnnelikuks ja rikkaks.

Nii siis, jeltskonnale tuleb olla kasulik, siis võidakse julle kindida lugupidamine ja osavõtt. See kasulikkus ei tarvitse olla kuigi suur. Kui ja ei ajeta end wastollu, ei laida ega alahinda teisi, waid püüad olla osavõtlit, kaasaaitlit, siis võidada lugupidamise. Sa täiendad oma osavõttuga jeltskonna, pakud uut ja waheldust — sellest näha kasu. Ja kes on kasuks, jeda näha kasu heameelega, aga kes ei taha olla kasuks, jelle olemine on teistele koormaks ja tema vastu ei saa olla mingil tingimusel lugupidamist.

Jeltsfond annab tihistele asjadele wäga suure kaalu. Tal on tuhandeid kohti, wahu jind tarwis. Sa ei aimagi, see tuleb filmapilkjelt. Sa oled midagi teinud, sellest jaadakse teada ning jeltsfond annab otjuse ja jellel otjusel on kaal. Sulle kingitakse osavõtt ja lugupidamine. Sa teed wäike alguse, aga jeltsfond kujundab jind. Jeltskonnale kasulik olles ja tõused jeltskonna najal. Sest kellele on, sellele antakse.

Kui keegi on kangesti osavõtmatu ja tahtetu, siis ei saa olla temale hea. Kes kordki wabandab, jellega hakatakse juba olema ettewaatlik.

Kogudus on ka jeltsfond. Ja koguduses esi-
neb see asjaolu jamuti. Ühed jäetakse tähele panemata, aga teised on kõik kõiges. Kui keegi on jäärases seisukorras, et temast ei tee keegi wälja, siis ei ole kogudus palju süüdlane. Kellelegi ei saa weeretada jüüid. See oluford on kujunenud jeaduse kohajelt — kellele on, sellele antakse. Ja

kuna see jaamise tingimus harilikult ei käi kellelegi üle jõu, siis on mahajäetu ise süüdlane. Tema usaldus Jumala peale ja enesealgamine ei ole veel nii suur, et võiks olla kasulik kogudusele. Ta tahab küll koguduselt jaada osavõttu, aga ise ei anna jeda kogudusele, seepärast talle ka ei anta.

Enesesse puutuva olukorraga tuleb leppida. Mitte käega liüia, et kui see nii ei ole, siis ma ei tee. Mitte olla pealtvaataja ja arvustaja, vaid kaajaaitaja. Teed midagi, võidad ka usalduse. Kes on ustav piiskus, see pannakse suure üle, on töotus.

Mahajäetuse tunne on jaatana kiujatus, millest kiujatu peaks püüdma Jumala abiga lahti jaada, kusjuures ta ei tohi mingil tingimisel süüdi

ja etteheidet langetada õdedele-wendadele ja kogudusele.

Ngatahes iga kristlane peaks olema lahke ja vastutulelik, et olla kõigile nõtradele abiks. Sellest hoolimata tuleb ette, et keegi end tunneb halvasti. Kui koguduses neid leidub, siis ei saa veel ütleda, et koguduses puudub armastus. Kes teistele on kasulik ja armastust näitab üles, jeda ei jäeta ialgi tähele panemata. Esimeses koguduses oli üksmeel ja waim, järelikult siis ei olnud isiklikke kõrwalekaldumisi.

Lõpuks öelda, kellelgi ei tarwitse mõtelda, et ta ei ole midagi väärt. Ei tarwitsegi eriliselt olla. Ära ole liig osavõtmatu, ükskõikne või ijemeelne. Sdeipärast olekuft rõõmustab igati ja annab iganes, mis tal on anda.

S. Pilt.

Jumala üleskutse kogudusele.

E. Ney.

Adwentliikumine on kirjeldatud ja ette kuulutatud prohvetlikus sõnas. Ühegi teise usuliikumise ja ajajärgu kohta pole nii palju ennustusi, kui viimase kohtu kuulutuse kohta. Wanas seaduses, eriti aga ilmutamise raamatus, näidatakse, millal, kuidas ja misjuga peab see kuulutus tulema. Kirjeldatakse selle rahwa ijeloomu ja võite. Üks ijeloomustus kõlab: „Ja lendamadu sai wihaseks naise peale ja läks sõdima nendega, kes tema joost üle jäänud, kes Jumala käsijõnu peawad, kellel on Jeesuse Kristuse tunnistus.“ Ilmut. 12, 17. Me mõistame, et adwentliikumises Jumala käsud jälle ausse tõstetakse ja õigel kujul õpetatakse. Kuid mis on teine mainitud tunnus — Jeesuse Kristuse tunnistus? Wastuse leiame Ilmut. 19, 10: „Sest Jeesuse tunnistus on prohveti kuulutamise waim“.

Milles awaldub see prohveti kuulutamise waim? See ei ole üksi and mõista prohwetite kirju, waid jellele rahwale on Issand annud suuremat walgust ja arusaamist piiblist ning juhatusi, noomimisi ja julgustusi kogudusele elawa prohveti Ellen G. White läbi. Jumal tarwitas imelikult oma inimardajat, et õnnistada tema läbi oma rahwast. Ta kirjutas palju raamatuid. Neist kõigist hoowab wälja jumaliku tarkust ja eluwäge lugejatele. Eriti tähtjad on White raamatud, mis ta kirjutas koguduse jaoks. „Tunnistused kogudusele“ on ilmunud üheksas andes, kogusummas ületades 4000 lehekülge. Need tunnistused on kirjutatud mitmekümne aasta jooksul ja aadresseeritud isikutele isikutele, meie asutustele ja kogudusele üldiselt. Nad on kõik väga tähtjad. Need tunnistused, mis kirjutatud isikutele

tele isikutele, on makswad kõigile, kus õile tulewad jarnased nähted. Tegelikult oleme kõik ühesugused patused ja wajame juhatusi. Selle kohta kirjutab ta ise järgmiselt: „Selles wiimases nägemuses näidati mulle, et olen täiesti õigustatud kirjastama isiklikke tunnistusi. . . Kui kedagi noomitakse tema erilise pahe pärast, siis õed-wennad peawad endid hoolega läbi katsuma, et näha, kus nad on eksinud ja kus nad on süüdi samas patus. Neil peab olema alandlik ülestunnistamise waim. Kui teised peawad neid endale makswaks, siis see ei tee neid veel jarnasteks. Jumal waatab südamele. Ta proowib ja katseb hingi sel wiisil. Roomides ühe wigu ta tahab jellega parandada paljusid. Kui nad ei taha noomimisi endale wõtta ja endas hellitawad lootust, et Jumal waatab üle nende eksimuste, seepärast et neid eraldi esile ei tõsteta, siis petawad nad oma hinge, ja nad jääwad pimedusse ja kõnniwad omaeneste teedel oma südame armamiste järele.“ Tunnist. 2. anne, lht. 112, 113.

Esti keele on tõlgitud kahjuks wähe tunnistusi. Meie wäike liikmete arv ei võimalda jeda teha, sest nende trükkimine läheks liig kalliks. Kuid ometi on neis antud õpetused väga tähtjad. Nende awaldamiseks tahame kajutada tulewikus koguduse lehte. Seepärast on wajaline, et iga liige loeks neid lehti ja ka alal hoiaks. Tunnistused ise ütewad ja läbielud tõendawad, et need, kes halvaks panewad või hooletusse jätawad tunnistuste lugemise ja neis antud õpetusi vastu ei wõta, jääwad oma usuelus nõrgaks ja kaotawad suured õnnistused.

Seepärast uurige rohkem tunnistusi!

Tunnistused ei pea vähendama Jumala sõna tähtsust ega seda asendama. Me loeme selle kohta Tunnist. 2. anne lhk. 605:

„Sõsand tahab tunnistuste läbi teid hoiatada, noomida, nõu anda, ja mõjutada teie meeltes oma sõna tõe tähtsust. Kirjutatud tunnistused ei pea andma uut valgust, vaid elavalt mõjutama jüdamele tõdesid, mis juba inspiratsioonis (Jumala sõnas) ilmutatud... Tunnistused ei pea vähendama Jumala sõna väärtust, vaid jeda ülendama ja meeled köitma selle külge, et tõe lihtsus ja iludus võiks kõiki mõjutada.“

„Ma nägin unes... keegi seijis minu kõrval ja ütles: „Jumal on annud sulle tunnistuse, milles pead näitama ärataganejale ja patusele tema tõsist seijuforda ja jeda määratud kaotust, mis teda ootab, kui ta jatab patuelu. Jumal on jeda jünule mõjutanud, avades jeda nägemuses, nagu ta pole jeda teinud kellelegi teisele elavate seast, ja vastavalt sulle antud valgusele, ta peab jind ka vastutavaks.“

Nägemused ja õpetused on antud mitmel ajal. Juba esimestes aastakümnetes anti mitmed tunnistused, mis näitavad Jumala rahva seijukohta, mis pole kiituseväärne. Mitmeteist pahedest parandati meelt, kuna teijed puudused ja patud on jeni kestvalt lordinud ja ijegi mõnes osas juurenud. Seepärast on tähtis läbi katjuda iseennast ja foguduse seijuforda, kui loeme tunnistusi, et näha, kui võrd need manitsused ja juhatused on maksvad meile. Lugemiseist üffi on vähe. Valgus antakse jelleks, et peame jeda läbi elama. Kes jeda ei tee, jee jääb pimedusse, tema ujuküünal kustub warem wõi hiljem.

Esimeses järjekorras toon jün tunnistuse, mis näidati Jumala rahva seijukorra kohta 1868. aastal, ja mis on leida tunnistustes 2. anne, alates leheküljega 434—489. Pealkiri on jellel tunnistusel — „Üleskutje fogudusele“. Terwet jeda oja ära tunna, wõtaks palju ruumi ja takistaks teiji tähtsaid tunnistusi awaldamast. Need ojad, mis leian olewat esimesejärgu tähtsusega, tahan awaldada jelles ja järgnewates numbrites.

„Mulle näidati nimepidise Jumala rahva seijuforda. Paljud neist olid juures pimeduses, kuid ei tunnud oma tõelist seijuforda. Suure hulga tunded näijsid olewat tuimestatud oma waimuliku seijuforra ja igaweste asjade jaoks, kuna nende meeled olid ärkwel maistele huwidele. Paljud säilitasid ebajumalaid oma jüdames ja tegid ülekohtu, mis

neid lahutas Jumalast ja tegi neist pimeduse riistad. Ma nägin ainult wähejeid seismas valguses, kellel oli arusaamine ja waimuteramus paljastada ja teelt kõrvaldada kontistuskimid. Mehed, kes seijowad töö seikkohal wastutusrikastel kohtadel, magawad. Saatan on nad halwanud, et nad tema plaane ja nõusid ei mõistaks, samal ajal, kui tema piüiab wõrgutada, petta ja häwitada.“

„Saatan rõõmustab, et ta wõib juhtida paljude meeli, kes endid ütlewad olewat kristlased. Ta on neid petnud, nende tunded tuimestanud ja piüstitanud oma põrguliku lipu otje nende keskele, ja nad on nii petetud, et nad ei teagi, et tema jee on. Rahwas pole küll endale teinud niferdatud kujusid, kuid nende patt pole wäikesem Jumala palge ees. Nad kummardawad mammonat. Nad armastawad maisi kaju. Mõned on walmis ohwerdama jüdametunnistuse, et jaawutada oma eesmärk. Jumala nimeline rahwas on ijekas ja enda eest hoolitseja. Nad armastawad jelle maailma asju ja neil on ühendus pimeduse tegudega. Neil on heameel ülekohtust. Neil pole armastust ei Jumala ega oma ligimese wastu. Nad on ebajumalateenrid ja palju pahemad Jumala silmis, kui paganad, niferdatud kujude kummardajad, kes paremat teed ei tunne.“

„Kristuse järekkäijad kästakse maailmast wälja tulla ja endid ära lahutada ning roojase külge mitte puutuda. Neile antakse töötus, et neid peab hiiütama kõigefõrgema poegadeks ja tiitardeks, kuningliku perekonna liikmeteks. Kui nad ei täida neid tingimusi, siis nad ei wõi näha töötuse tõdenemist. Kristiustu tunnistus üffi ei makja midagi Jumala ees, waid tõjine, alandlik ja tahtelik sõnakuulelikkus tema nõutele määrab ära, kes on tema lapsed tema armu wastuwõtjad, tema juurest õnnistuseist ojasajad. Needjamad on iseäralik silmaine maailmale, inglitele ja inimestele. Nende eriline piüha iseloom on filmatorkaw ja lahutab nad täiesti maailmast, tema mõjudeist ja lõbuist.

Ma nägin, et ainult wähejed meie seas wastawad jellele kirjeldusele. Nende armastus Jumala wastu on sõnas, aga mitte teos ja tões. Nende tegewuse juund tunnistab, et nad pole mitte valguse, waid pimeduse lapsed. Nende teod pole tehtud Jumalas, waid enesearmastuses ja ülekohtus. Nende jüdamed ei tunne tema uuendawat armu. Nad pole jaanud ümbermuutwat wäge, mis juhiks neid fõndima, nagu Kristus fõndis. Need, kes on taewase wiinapuü ofjad, jaawad oja wiinapuü mahlast ja toidust. Nad pole kuivanud wõi wiljata ofjad, waid näitawad elu ja jõudu ja õitsjewad

Käesolevas numbris on rohkesti erilisi teateid, mis vajavad heatahtlikku tähelepanu ja täideviimist.

ning kannavad wilja Sumala auks. Nad püüawad hoolega ülekohtust lahkuda ja jumalakartuses pühitsust saawutada.

Kogudus on wana Iisraeli taoliselt oma Sumalat teotanud, kuna nad on lahkunud walgusest, hooletusse jätanud oma kohustused ja kurjasti tarwitanud oma kõrget ja ülendatud eesõigust erilise ja püha iseloomu saawutamiseks. Tema liikmed on murdunud oma töotuse, ainult temale üksi elada. Nad on ühinenud omatajupüüdjatega ja maailma-armastajatega. Armastatakse uhkust, lõbu ja pattu, kuna Kristus on lahkunud. Tema waimu kustutatakse koguduses. Saatan töötab nimefriistlastega külg külje vastu; ent neil puudub waimulik aru-jaamine tema awastamiseks. Neil pole töökoormat. Pühalikud töed, mida nad ütlemad uskumat, ei ole neile tõelikus. Neil pole õiget usku. Mehed ja naised peawad elama läbi oma usu, mis neil tegelikult olemas. Nende wiljast peate neid tundma. Mitte nende usutunnistus, waid wili, mida nad kannawad, näitab puu loomust. Mitmel on jumalakartuse nägu, nende nimed on koguduse raamatus, aga neil on taewas rifutud aruanne. Kirjutaja ingel on ustawalt üles märkinud nende teod. Iga isekas tegu, iga wale sõna, iga täitmata kohustus, iga salajane patt, ja iga kawal filmakirjalikus on ustawalt märgitud aruande raamatusse, mida peab aruandja ingel.

„Minult wähejed nende paljude seas, kes tunnistaswad endid Kristuse järelkäijateks, wõtavad ütelda apostli sõnadega: „Aga ärge siindigu seda minust, et ma peaksin kiitlenu muust asjast, kui meie Iisjanda Seesuse Kristuse ristist, kelle läbi maailm mulle on risti löödud ja mina maailmale.“

„Sõnad, mida Kristus aadresseeris oma jüngri-tele, olid määratud kõigile, kes usuwad tema nimesse: „Teie olete maa sool; kuid kui sool on läinud tuimaks, millega peab teda jälle soolaseks tehtama? See ei kõlba enam kuhugi, kui wälja wisata ja inimestest ära jõtkuda jalgadega.“ Sumalakartuse tunnistamine juuga ilma elawa põhimõtteta on täiesti wäärtusetu, nagu sool ilma alalhoidwate omadusteta.“

„Sumala rahwa headel tegudel on wägewam mõju kui sõnadel. Nende woorusliku elu ja iefusetu tegude läbi äratatakse waatlejas igatsus jarnase õiguse järele, mis kasvatas selle hea wilja. Teda wõlutakse Sumala mäest, mille läbi isekas inimolewus muudetakse jumaliku fuju jarnaseks; Sumal ja ta nimi on austatud. Kuid Iisjand on häbistatud ja ta töö riwetatud tema rahwa läbi, kes on maailma küttes. Nad on maailma sõbrad ja Sumala waenlased. Nende ainus õnnistuselootus seisab maailmast lahkumises ja agaras püüdmises, saawutada eriline, lahutatud ja püha iseloom. Oh! miks ei taha Sumala rahwas vastu wõtta tingimused, mis näidatud tema sõnas. Kui nad teeksid

jeda, siis saaksid nad tunda aulisi õnnistusi, mis Sumal wabalt annab alandlikule ja sõnakuulelikule.

Ma imestasin, kui nägin jeda hirmuist pimedust, mis walitseb paljude koguduseliikmete juures. Tõelise jumalakartuse puudumine tegi neid pimeduse ja jurma kehadeks, selle asemel, et olla maailma walgus. Mitmed tunnistasid endid Sumalat armastawat, kuid salgasid teda oma tegudega. Nad ei armastanud ega teeninud teda, ega kuulnud tema sõna. Nende isekad hirmid on esikohal. Suure hulga juures näis puuduwat põhimõte. Neid walitjes pühendamata mõju; neil ei näinud olemat juurt enestes. Ma küsisin, mida need asjad tähendawad? Miks oli jäärane waimulikkuse puudus, ja nii wähe neid, kellel oli elaw läbielu usu-asjus? Mulle näidati prohweeti sõnad: „Siimeje poeg, need mehed on üles seadnud ebajumalad oma siidamesse ja pannud ülekohtu komistuse oma palge ette: kas mind üldse weel nõutakse? Seepärast ütles neile: Iga mees Iisraeli kofas, kes seab üles ebajumalad oma siidames... mina, Iisjand, wistan temale, mis on tema ebajumalate hulga järele.“

Sumala rahwast näidati mulle, et ta on ärataganewas seisukorras. Nende film pole juhitud Sumala auks. Nende oma au on tähtsam. Nad püüawad iseendid austada ja siiski kufjuwad endid friistlasteks. Kristuse õpetuse juureks ainek oli siidame pühadus ja elu puhtus. Oma mäejutluses, pärast jeda kui ta oli näidanud, mida peab tegema ja mida mitte, et õnnistatud olla, ta ütles: „Olge täiesti wagad, nagu teie isa taewas täiesti waga on.“

Minult täielikkus, pühadus aitab neid läbi elada põhimõtteid, mis ta andis neile. Ilma selle pühaduseta on inimlik siida isekas, patune ja rifutud. Pühadus aitab wiljakandmisele ja headele tegudele. Ta ei wäsi kunagi head tehes, ega otfi selle maailma edu. Ta ootab jeda aega, kui taewa Kuningas neid ülendab oma troonile. Siis ütles ta neile: „Tulge tänna, minu Iisjast õnnistatud ja pärige kuningriik, mis teile on walmistatud maailma asutamiseft.“ Siis Iisjand arwab üles enesefalgamse ja halastuse, kaastunde ja õiguse teod, mis nad on teinud. See on waimulikkuse ja pühaduse puudus, mis juhhib ülekohtu tegudele, kadedusele, wihale, pahadele arwamistele ja igajugusele wihkamiswäärsele ja hirmsale patule.

Ma olen püüdnud Sumalat kartes seada tema rahwa ette nende hädaohje ja patte ja tahtnud neid üles äratada, niipalju kui minu nõrk jõud lubab. Ma olen ütelnud neile kohutawaid asju, mis oleks neis, kui nad oleksid uskunud, esile kufjunud hirmu ja ahastuse, ja oleks wiinud neid nende pattudest ja ülekohtust meeleparandusele. Ma olen ütelnud neile, et selle põhjal, mis mulle näidatud, ainult wäike arw neist, kes endid ütlemad tõde uskuwat,

saavad tõeliskult päästetud, — mitte seepärast, et nad ei võiks saada päästetud, vaid et nad ei taha saada päästetud Jumalalt määratud viisil. Meie püha Jumala poolt määratud tee on liig waewaline ja wäraw liig kitsas, et sallida neid, kes on haaratud maailmast, või hoiawad kinni ijekirjest või mingijugusest patust. Säärastele asjadele pole ruumi; kuid siiski neid on wähe, kes on nõus neist lahkuma, et nad võiksid kitsal teel sisse minna kitsast wärawast."

„On praegu filmakirjateenijaid, kes wäriksid, kui nad saaksid endist õige pildi. Nende wilets seisuford kohutab neid sel päewal, mis peab warsti tulema meie peale, — päew, millal „Issand tõuseb üles omaist paigast, et kätte näha maa elanikele nende ülekohtus.“ Mäherdune hirm peaks

neid küll haarama, et nad võiksid saada elama tunde omaist seisuforrast ja üles tõusta, kui on weel halastust ja lootust, omad patud tunnistada ja endid jügamalt alandada Jumala ees, et nad saaksid andeks oma üleastumised ja parandada oma ärataganemised? Jumala rahwas pole walmis kohutawatele läbikatsumistele ja sündmustele, mis on ees; nad pole walmis seisma puhtalt patust ja hirmust keset selle rifutud aja hädaohte ja raiskuläinud elu. Neil pole käes õiguse relwi, et wõidelda kaswawa ülekohtuga. Paljud ei täida Jumala käste, kuigi nad seda tunnistawad tegewat. Kui nad oleksid ustawast sõnakuulelikud kõigile Jumala käskudele, siis oleks neil ka wägi, mis juhtiks usimatute jüdamed patutundmisele.“

(Järgneb.)

Melkiseedeki preestriamet.

E. Utkar.

Wanas Testamendis leiame waid tumedaid jälgi Melkiseedeki preestriametist. Tahtmatult tõuseb huwi uurida tema isikut ja ametit. Sageli tuleme inimesi ifka jälle küsima: Kes oli Melkiseedek? Laameti 110. laul ja Gebrea raamat annawad tema isikule kui ka ametile juurina tähenduse, mis üldse võib olla. Gebrea 7, 1—4 loeme: „Melkiseedek oli Saalemi kuningas, kõige kõrgem Jumala preestr, kes Abrami wastu tuli . . . kellele ka Abram kõigest kümniise jagas. Esimest jätatakse teda ära õiguse kuningaks; aga pärast on tema ka Saalemi kuningas, jee on rahu kuningas. Sjata, emata, kelle wanemad ei ole teada, kellel ei ole päewade algamist, ega elu otja; aga tema on Jumala Poja jarnajeks arwatud, ja jääb preestriks igawesti. Aga waadake, kui juur seefinane on, kellele ka peawanem Abram on kümniise annud saagist.“

Ütelusest „kõigekõrgema Jumala preester“, mõistame, et peale Madama, Labeli, Seti, Genoki, Moa, Abrami ja teiste wagade perekonna-preestrite, kes juba tol ajal ohwerdasid, oli Jumalast weel üks juurem ülempreester, määratud ainjama isikuna ameti peale, mis pidi igawesti kestma. Kes oli see isik? Oli see Kristus? Selle peale Pühakiri ei wasta küll mitte otsekohe, waid ütleb: „aga tema on Jumala Poja jarnajeks arwatud“. Sarnane ei või aga kunagi seesama olla. Nõnda siis Melkiseedek ei wõinud olla Kristus, waid ainult tema jarnane.

Jumal wõrdles Mooset Kristusega öeldes: „Ühe prohwetit tahan ma neile saata tõusma nende wendade seast, nõnda kui sina oled“. Ehkki Jeesus oli juba Moosetega kõrwes, pidi ta

weel inimlikult „tõusma“. Nõnda pidi ka keegi Melkiseedekile jarnane tulema. Ka Aaroni preestriametil oli suur tähendus Jeesuse kui ülempreestri ametile. Aga Jeesus pidi tõusma siiski ainult Melkiseedeki ega mitte Aaroni wiisi järele. Ebr. 7, 11. Aaroni või leemitite preestriamet ei jõudnud mitte kõik täiesti forda saata. „Aaroni preestriamet jäi ifka üheks puudulikuks warjuks Kristuse aulisele preestriametile. Jumala Poeg pidi saama preestriks „Melkiseedeki wiisi järele“. Selle wiisi või forra järele ei wõinud preestriamet mitte iihelt isikult teisele üle minna.

Melkiseedeki isik esitas Kristust täiesti. „Kellel ei ole päewade algust ega elu otja“. Tema amet kujutab igawese aja ametit. „Melkiseedek, Saalemi kuningas, wiis leiba ja wiina wälja“ Abramile ja tema sõjawäele. Ka selles üteldes wõime leida midagi jarnajust Jeesuse preestriametiga. Leib ja wiin wiitajid Uue Testamendi korraldusele, mis pidi ulatama igawikku. Nõnda siis Melkiseedeki preestriamet oli kõigiti kohane tähendus Kristusele, et pidi tõusma „üks teine Melkiseedeki jarnane preester, kes ei ole lihliku kausjona mõnda preestriks jaanud, waid lõppemata elu wäge mööda, . . . et ta igawesti jääb, ilmlõppemata preestriamet.“ Ebr. 7, 15; 16. 24.

Et aga Melkiseedeki preestriameti järele Aaroni preestriamet sisse seati ja see amet Jeesuse, kui tõise Jumala Talle ohwriga lõppes Kolgatal, siis järgneb küsimus: kus ja millal algas Jeesus oma preestriametit Melkiseedeki wiisi järele, ja

kas Jeesus oli preester maa peal?

Kui Melkiseedek ja kõik preestrid täitsid oma ametikohustusi siin maa peal, siis pidi seda tegema

ka Jeesus. Iga preester ohverdas anded ja ohvrid; seepärast oli ka Jeesusel tarvis midagi ohverdada. „Seda on tema üks kord teinud, kui ta iseennast ohvriks tõi.“ Iga ülempreestri poolt toodud patuohvri looma kehad pidid jaama põletatud leeri taga, aga werrega pidi puhastatama kõigepühama paik templis. Nõnda on ka Jeesus kui preester „värava taga“ (s. t. siin maailmas) kannatanud ja jurnud, aga oma werrega, „parema ohvriga“, pidi ta taewaseid asju puhastama. Ebr. 9, 12, 23, 24. Siinjuures tuleks veel tähendada, et ainult preestril oli lubatud tulla ohvri altarile ohwerdama. Nõnda pidi siis ka Jeesus enne olema preester, kui ta mõis iseennast ohwrida.

Millal sai Jeesus preestriks?

See Naatjareti Jeesus võiti Jumalast Püha waimuga ristimisel Jordani jõel ja kannab sellest ajast peale eebrea keels Messiaase ja kreeka keeles Kristuse nime. See tähendab „wõitud“. Wana seaduse prohwet Taaniel kuulutas juba täpselt tema Messiaaks wõidmise aastagi ette. Taan. 9, 25. Peetrus oma jutluses wäidab jedasama. Ap. t. 10, 38. Sama asja tõendab ka kirjast kuulus kõnemees Apollus, et Jeesus on Kristus. Ap. t. 18, 28. „Nüüdsest peale Jeesus sai Kristuseks“, märgib Luther Jeesuse ristimise kohta. Nüüdsest peale algab ka Jeesuse maine preestriamet, nii kui seda meile finnitab prohwetikuulutamismaimu raamat: „Das Leben Christi“ Ihf. 63. „Enne kui Kristus taewast lahkus ja maa peale alla tuli, ta ületas oma wälimusega kõik inglid; kui ta aga oma maist preestriameti algas, oli ta ainult pisut suurem kui jelleaegsed elawad inimesed.“ Siin on selgesti finnitatud, et Jeesus algas oma preestriameti maa peal.

Nende wäidetega liikkame ümber need oletused, nagu Jeesus ei oleks mitte üldse olnud preester maa peal, waid jelle ameti omanud alles taewases teenistuses.

Jeesuse maije preestriameti loomuliku lõpuga tuleb nüüd käsitada küsimust, mis ajast peale on

Jeesus ülempreester taewas.

Jeesuse surmaga kärikes lõhki wahetekk templi pühapaiga ja kõige pühama paiga wahel. Sellega oli lõpp maijel templil ja tema teenistusel. Jumala Talle surm Kolgatal lõpetas kõik warjuteenistuse korned. Jeesuse waimne sõna ristil oli: „See on lõpetatud“. „Maa warises ja kaljud lõhkesid lõhki, ja hauad läksid lahti“ ja Jeesuse ülestõusmisega „tõusis üles palju pühade ihusid, kes olid maganud“. Jeesuse ülestõusmisega algas nüüd uus elu, uus templiteenistus ja nimelt taewane templiteenistus. Ülestõusnud pühadest määrati nüüd 24 wanemat ehk preestrit, kes pidid teenima ülempreestri Jeesusega taewases templis. „Nõnda ei ole ka Kristus ennast ise austanud, ülempreestriks jaada, waid kes tema wastu on rääkinud: Sina oled minu Poeg, täna olen ma sind jinnita-

nud. Sina oled preester igawesti Melkiseedeke wiisi järele. . . Ja on Jumalast nimetatud ülempreestriks Melkiseedeke wiisi järele.“ Ebr. 5, 5, 6, 10. Nõnda Jeesus on määratud Ilast ülempreestriks pärast oma surma ja ülestõusmist.

„Kui Kristus suri Kolgata ristil, awanes uus ja elaw tee nii paganatele kui ka juutidele. Nüüdsest peale Ennistegija pidi teenima preestrina ja eestkohtjana taewaste taewas.“ „Das Leben Christi“ Ihf. 505. Apostlitel oli sama arusaamine sellest Kristuse taewasest teenistusest, sest ap. Peetrus kuulutas sellest julgesti Saalomoni wõhwitud hoones: „Seepärast parandage meelt, ja pöörake ümber, et teie patud wõiksid saada ära kustutatud, nõnda et jahutamise ajad tuleksid Issanda palgest. Ja ta läkitaks Jeesuse Kristuse, kes teile enne on kuulutatud, kes taewaspe peab minema see ajani, millal kõik peab korda jaadetama, mis Jumal on rääkinud kõikide oma püha prohwetite suu läbi maailma algusest.“ Ap. t. 3, 19—21.

„Kogu taewas terwitas seda tundi, kus Ennistegija oma maijest misjonitööst astus üles taewaste kõrgustele. Wõimja wallutajana ta tõusis ülespoole ja wangide hulk, keda ta hauast wälja tulles oli üles aratanud, käis tema järel. Inglid jaatid teda wõidu- ja rõõmulauludega.

Lugematud inglite hulgad ootasid tema tulekut. Kui nad lähenesid Jumala linna warawatele, siis jaatjad inglid terwitasid ootajaid ingleid hõiskega: „Teie warawad, tõtkte oma pead üles, ja teie igawesed usked, laske end üles tõsta, et au Kuningas wõiks sisse tulla.“ „Das Leben Christi“, Ihf. 582.

„Kristuse taewaminek oli märguandeks, et tema järelekäijad pidid jaama töötatud õnnistuse ja seda nad pidid ootama enne oma töötamatahakkamise aega. Kui Kristus oli astunud sisse taewa warawatest, ta sai oma aujärjele inglite kummarduse saatel. Kui tema pühalik ametisseastumise toiming oli lõpetatud, siis Püha Waim tuli oma täatuses jüngerite peale ja Kristust austati jelle auga, mis temal oli olnud Ista juures igaweste aegade festel. Püha Waimu wäljawalamine nelipühil oli taewa teadaanne, et Jumastaja pühalik ametisseastumine oli teostunud.

Oma töötuste järele ta jaatis Püha Waimu taewast märguandena, et tema on omanud preestrina ja kuningana meelewalla taewas ja maa peal ja on see Wõitud oma rahwa üle.“ „Das Wirken der Apostel“. Ihf. 27, 28.

Nüüd on meil niifugune Melkiseedeke wiisi järele ülempreester taewas, kelle armu-aujärje juure me tohime alati jaata oma pahwed, kui meil on abi tarwis. Ta ei ole mitte üksnes ülempreester, waid ta esineb jeal ka kui Tall, kes „maailma algusest on ära tapetud.“ Edasi ta on oma lunastatuile veel Kuningaks ning kuningate Kuningaks ja isandate Issandaks, keda kõik olemused taewas ja maa peal teeniwad ning kummardawad.

Hingamispäevakool.

Toimetaja: E. Trussmann.

„Ta läks oma viisi järele hingamispäeval koguduse kotta.“

See kirjakoht räägib Jeesuse viisist või harjumusest, mis oli jarnane meie omale. On häid ja halbu harjumusi, ja seda jelle järele, kas need avaldavad meie elule hea või halva mõju. Kuidas kujuneb harjumus? Keegi tark mees on teinud järgmise otjuse selle põhjusest ja mõjust: „Külwad mõtte — lõikad teo; külwad teo — lõikad harjumuse; külwad harjumuse — lõikad jaatuise. Esimast on seisukohavõtmine asja suhtes ja esmalt kujundame endale töekspidamise ning siis järgneb tegu. Järjeit kordum tegu muutub meile harjumuseks. Ja kui harjumus on hea, siis on see meile õnnistuseks ja igaveseks eluks.

Kristuse harjumus oli järjekindlasti olla hingamispäevakoolis. Juba lapsest saadik oli tal see harjumus ja jäi sellele harjumusele truuks kuni surmani. Ka apostel Paulusel oli see sama harjumus. (Apt. 17, 2.) Ja hingamispäevakoolist ojavõtmine muutus harjumuseks ka kristlikule kogudusele. (Ebr. 10,25.) Minult mõningad loobusid sellest harjumusest, ja jeda enda kahjuks. Nad läksid mööda sellest õnnistusest, mis oli hingamispäeval kokkutulekust. See hingamispäevakoolist ojavõtmine harjumus ei ole Jumala lastel üksnes siin maa peal, vaid see saab olema ka uuel maal igavesti. (Jes. 66, 23.) Kas hingamispäevakoolist ojavõtmine on meie harjumus? On see meie laste harjumus? See harjumus muutub siis meie lastele eluharjumuseks. „Speta oma last nõnda, kui temale sünnib, siis ei lahku tema ka mitte sellest ära, kui ta wanaks jaanud.“ (Sps. 22, 6.) Wanemad on vastutavad oma laste eest. Nende käes on oma laste igavene jaatus. Kui me arendame Kristuse ja apostlite taolise harjumuse, siis pakub hingamispäev rõõmustava väljawaate. Ka „mõningad“ ei peaks pinduma hingamispäevakoolist. Kui me võtame õige seisukoha h.-p.-kooli kohta, siis järgneb tegu ja kordum tegu muutub meile õnnistusrikkaks harjumuseks.

G. Tiesnes.

Eriline päev.

Hingamispäev omab kõige suurema tähtsuse tõsiuskliku elus. Hingamispäev on eriline päev. See on Jumalast jeatud ja õnnistatud päev. Selle peal hingab igavene õnnistus. See oli esimene jeadus, mis Jumal andis sellele maailmale.

Waadeldes tänapäeva usklikke kui ka uskma-

tuid, paistab meile filma eriline tõsiasi: Jumal kui looja, kui kõigi asjade ülalpidaja on jäänud tahaplaanile. Kaheldakse loomises ja kõikvõimsuses. Miks on see nii? Seepärast, et Jumala poolt õnnistatud ja pühitsetud päev on tallatud jalge alla ega panda millekski.

See päev anti loomistöö mälestuseks. Minult see päev ja selle õige pühitsemine tuletab meile meele Jumalat kui kõigi asjade loojat.

Meie ajal peetaavate pühade ja mälestuspäevade arv on juur, ometi on nimekirjast maha kustutatud see kõige tähtsam.

See on hirmsaim tegu, mida saatan kunagi on teinud. See on mürk, mis on tunginud kõigi hinge, „sest kõik maailm käib tema järel“.

Seepärast peaksid need, keda Jumal on walgustanud tõewalgusega, jeda päewa eriti kalliks pidama.

Olugi, et pühade arv on juur, siiski on maailmainimeste meelest kõik päevad enam-vähem ühesugused. Sigemini öeldud: nende poolt peetud „pühapäev“ (päikepäev) on kõige rohkem koorimatud ettevõtetega, millel on maine süht ja tähendus.

Hingamispäev on jelles suhtes hoopis eriline päev. Sellel päeval peavad lõppema kõik meie „omad“ tegemised. See on püha Jehoowale, mitte päikesele ega mingile jalapärasele võinnule.

Kuidas jeda pühitjeda, jeda teame kõik. Nüüd peame end vaid läbi katsuma, kas me peame õieti jeda kallist päewa. Jehoowa poolt antud juhitud on kirja pandud prohwet Jesaja 56. peatükis. Lugege hoolega ja mõttega läbi terve see peatükk ja te leiata sellest erilisi põhimõtteid ja üleskutseid.

Hingamispäev pole mõeldav ilma hingamispäevakoolita, ja ümberpöördukt. Mõlemad on juure ja asendamatu tähtsusega. Hingamispäevakool annab hingamispäewale erilise siju ja mõtte. See on auline korraldus, mis on antud Jumala poolt oma rahwale. See on jumaliku organisatjivooni jüda. Südamest tuleb elu. Kui jüda on korras, siis on kogu ihu — kogudus — korras. Kooli tehniline külj ja korraldus on meile tuntud. Küsimuse alla võib tulla nüüd ainult waimulik oja. Wäline worm ja korraldus on tarwiline, kuid see ei too isiklikku õnnistust. Siiklik oja-jaamine ja õnnistus on hingamispäevakoolis kõige tähtsam. Kuidas jeda jaatutada?

Koguduse elu.

Toimetaja: L. Nikkar.

Vahesein.

Di neid waejefesi! oli minu mõte poodiumil istuwate noorte kohta, kui ma esinefi fordi käisin We-repuiestee palwelas.

Seal nad on, istu kui nui, ja kui ehk wääratad, küll siis saad noomida. Ja kuid nad woiwad kannatada seda kauast kõnet? Wamen — see oli mulle rõõmustaw filmapilk, koosolek oli lõppemas.

Ja weel see saal, — pole siin midagi waatlemiseks.

Kõne lõppedes „lugija“ tuli rahwa hulka, terwitas siin ja seal, waatas mõnikord mulle terawalt näkku, näis tahtwat kätti suruda. No ega ja mind ikka ei püüa, ma käin waid niisama waatamas, mõtlefin endamisi. Et ma ise ka ford poodiumil istun, seda ma ei uskunud.

Mii mõnigi ford külastasin seda maja, enne fisseastumist aga hoolega „maad kuulates“, et mõni tuttav ei näeks fisseastumist. Talweõhtuti, kui ilm pimenes warem, polnud selle käigu sooritamine nii wäga raske.

Aeg möödus. Door muutus wastuwõetawamaks ja „lugijalt“ oleks joowinud käepigistust, kuid näe, ta ei pannud mind enam tähele, kuigi ma olin saanud tema kaunis hooljaks kuulajaks. Ja laulukoor, see riskus mind kaasa. Mõtlefin, et istuifin ifegi toreda tundega seal ees, sest ega sinna ikka igaiiks saagi.

Wiimaks tuli aeg, mil awanesid filmad, mil mind haaras arusaamine ja tõsidus. Kui enne olin käinud palwelas aetuna uudishimust, wõi et walmistada emale heameelt, wõi selleks, et kuulda ilusat laulu ja huwitawat kõnet, siis nüüd mõistfin, et seda kõike wõib kaaluda kullana; see oli muutunud küsimuseks, mis puudutas mind isiklikult. Näis, et iga kõne oli peetud minule, igas sõnas

kõneleja oli mõelnud minuft ning laulud olid õpitud ja lauldud minule. Polnud fooril enam igaw nägu, polnud kõned ega laulud igawad. Iga õhtu muutis mind tulifemaks, elawamaks.

Ja siis, — siis olin ka ise siin nende seas. Alguses oli see olemine arglik, wist nende mõtete mõjul, mida olin mõelnud enne kogudusse tulemist „istuwate nuiade“ kohta. Kuid mida selgemaks muutus mu uus elusih, seda enam kogunes julgust. Smelikult muutufin oma selfilisi waadeldes. Polnud waja mingit sunnitud olekut. Kadunud oli endine meelusus. Kadus ka tahe endise selftkonna järgi. Ununes tants ja südamesse tuli igatus, olla ainult oma noorte keskel. Selftkond wäljaspool kogudust muutus mulle koormawaks. Ja mis pidin seal tegemagi, nende sihid tundufid mulle wärbefena, ja mis mulle oli suur, see oli tühine teistele.

„MEIE AEG“
on tähtis
lugeda ja lewitada.

Mii siis, enne kogudusse tulekut seifin otsekui waheseina taga ja nägin mõttetust fiinset tegewuses, nägin sunnitud olekut, nägin näitlemist selleks, et wõita endale poolehoidjaid. Kuid nüüd, olles koguduses, tundub arusaamatuna endine waade, tundub arusaamatult tühifena endine elusih — sihitu elu! Nüüd on waid üks soow, „et ma saafin jääda Jehoowa kotta kõige oma eluaja, et ma saafin näha Jehoowa lõbusaid wiisifid ja tema templis neid järele arvata.“

L.

Eriline päew — järg.

Seda annab meile meelusus, millega tuleme hingamispäewakooli. Ei saa koolilt oodata midagi erakorralist, kui tuleme sinna erapooletute pealtwaatajatena. Paljud usklikud tänapäew tahawad mängida pealtwaataja osa. Need ongi asjad, mis muudawad usuelu tuimaks ja mõttetuks. Me peame olema elawad liikmed. Kui tuleme kooli alanuse- ja palwewaimus, et õppida, siis wõtame Jumalalt vastu erilise õnnistuse.

Tunnid pärast hingamispäewakooli tuleb saata

mööda osaduses Jumalaga. Sellaks on palwe ja õpiibliuurimine tähtsamaid abinõusid.

Hingamispäew ja hingamispäewakool peafid saama Jumala rahwale ikka kallimaks ja tarwilifemaks. Nüüd on meil weel wõimalus ja wabadus. Rajutagem seda! Armastagem hingamispäewakooli. Palwetagem hingamispäewakooli pärast. Jumal on tahtlik oma rahwast õnnistama, olgem walmis ja tahtlik tema õnnistust vastu wõtma.

E. Trussmann.

Mõni sõna viisakusest ja taktitundest.

Viisakus on ifka veel wõtmeks, mis wiib edu-
le! Wähe on siiski neid, kes oskavad seda woorust
õieti hinnata. Viisakus on tänapäew samuti aus-
tatam, nagu ta seda oli wanasti. Kellel see woorus
on omane, see peenendab oma iseloomu ja toob õi-
ne endale ning oma ümbruskonnale. Viisakus
kodus ja koolis, sõprade ja wõõraste hulgas, ko-
guduses ja ärielus on alati hinnatam. Viisakast
inimesest peab lugu isegi kõige rikutum ollus.

Oli aeg, kus ärimees wõis olla upsakas ostjate
suhtes. Tänapäew on asi hoopis teisjagune.
Krisise, kus ostjat koheldakse wiisakalt, astub iga-
üks heameelega, kuna teine sellewastu peab kirat-
sena ostjaskonna puudusel. Öppur kaotab wiija-
kuse puudusel osa oma haridusest, feltskonnatege-
lane kaotab lugupidamise. Kogu elus see on nõn-
da. Kuipalju enam peaks wiisakus olema nende
inimeste juures, kes tahawad elus olla teistele ees-
kujuks! Rahjuks peab tunnistama, et meie juures
wiisakus ja taktitunne seisab madalal astmel.

Olen pannud tähele, et me käitume inimesega
wiisakalt siis, kui ta on alles „paganalaps“. Ku-
na ta on wõõras, siis kardetakse teda haawata.
Müpea aga kui ta on saanud õeks-wennaks, siis ta
on „oma inimene“ ja me nagu wõime temale üteld
da kõik, mis juhu tuleb.

Sama lugu on ka muus käitumisiwiisides. On
meie inimesi, kes läinud isekeskis wastamisi. Müüid
nad lähewad üksteisest mööda nagu wõõrad, olles
isegi algetijema wiisakusawalduse — terwituse —
„unustanud“. Wiisakas inimene terwitab teist
sellest hoolimata, kas teine wastab wõi mitte.

Me peame igal hingamispäewal õppetüki kor-
damist. Ma imestan alati, kui wiisakad me seal
oleme. Ei ühtegi wahelakarjumist ega esiletüffi-
mist. Oleks see muil juhtumel kah nõnda! Seal
aga kuuleme nii mõnegi jämeda ütelse nende koh-
ta, kes wõib-olla ei räägi ega ole meie meele jä-
rele. Oma „wennale“ wõib ju kõik ütelda, ta „ei
tohi“ halvaks panna. Temal „peab olema“ kan-
natust küllalt, et alla neelata kõik terawused.

Sõna sina sisaldab endas wist järeast maa-
gilist jõudu, et selle ainsam nimetamine juba pa-
neb kõik wiisakusreeglid unustama! Kui see tõesti
on nii, siis soowitaksin küll, et me selle sõna teie-
ga asendaksime. Wast sel teel wõime saawutada
paremaid tagajärgi.

Oleme unustanud, et wiisakus on samuti täht-
tis kui käsupidamine. Käjust üleastumise wastu
oleme end kindlustanud, aga wiisakus on jäetud
tahaplaanile. Aga need wäikesed rebased rikuvad
ka wiinamäe. Need peame esmalt tabama!

Kui ja ei saa öelda häid sõnu, siis jaga wähe-
malt heasoowilisi pilke. Pole ka see sul wõimalik,
siis tõmbu tagasi ja ole parem üsna wait ning õpi
teistelt! Peame kõik palju juure õppima, et ei
muutuks teistele komistuseks. (Kes soowib õppida
wiisakusreegleid, uurigu mõnda raamatut kombe-
õpetuse üle. Neid on ilmunud eesti keeles mitu.)
Sest kas me jõe wõi joome, wõi mis me ial
teeme, seda püüame teha Sumalale auks ja ligi-
mesele kasuks!

W. Johanjon.

A h j a.

Ahja asetseb Tartust umbes 30 km eemal ka-
gusuunas. Ta on hiljuti jündinud kogudus, kuid
liikmeid on seal olnud juba 6 aastat tagasi. Tõde
pääsis siin wõidule ühe tütarlapse läbi, kes uuris
piiblit, puutus siis kokku adventuüflikkudega ja
wõttis wiimaks tõe wastu. Peagi järgis temale
terwe perekond: õde, wend ja wanemad, kes praegu
on kõik tões ustawad ja rõõmsad. Kuulutustun-
dide ja isikliku töö läbi tuli ka teisi tõe juure, nii
et tekkis wiimaks kogudus.

See hea misjonivaim ja üksmeel paistab
nüüdki wälja Ahja koguduse põhitoonina. Viik-
med püüawad siin oma poolt teha kõige paremat
ning ei kohku tagasi ohwritoomijest, kui ainult
jaaks rahwale kuidagi ewangeeliumi kuulutada.
Rahwas on siin tahtlik ja töötamise wõimalused
soodjad. Peaks jõudma aeg, kus ka siin jaaks
tõde kuulutada neile, kes seda pole veel kuulnud.

Kastre-Kawastu.

Nagu nimi näitab, nii jagunebki Kastre-Ka-
wastu kogudus kahte gruppi. Seda on põhjusta-
nud Tartu poolt Peipsisse woolaw Emajõgi: Ka-
wastu asetseb põhjapool Emajõe kaldal ja Kastre
lõunapool. Kui liikmed tahawad minna hinga-
mispäewal kokku hingamispäewakooli, siis peawad
nad sõitma parwega wõi paadiga üle juurima
Gestimaa jõe.

Kastre-Kawastu õed-wennad, eriti wõib seda
öelda Kastreist, on elawad ja jõudid misjonitöös;
see on nende südameasi. Seepärast on ka inime-
sed seal tõest huvitatud ja selle ostijad. Nad on
tahtlikud tulema koosolekule, isegi tööpäewadel tu-
leb seal rahwast kokku rohkesti, wanu ja noori.
See näitab, et seal on wili walmis loikusele, kuid
kus on loikajad, kes koguvad kokku kuldse wilja?
Kastre-Kawastu on rahwarikas koht ning praegu
on seal soodne aeg ja wõimalus töötamiseks.

A. S.

Sisemisjon.

Toimetaja: A. Sabrak.

Musaid apostlikke korraldusi.

Jeesus ütles: „Maeseid on ikka teie juures.“ Maailm näib küll rikas. Selliseid warandusi, kui tänapäew, pole maailm warem näinud. Maesus pole aga kadunud, waid isegi kaswanud. Kriitlastel on ülesandeks tehtud hoolitseda oma kaaskodanike eest, esimeses järjekorras nende eest, kes nende usku on. Mat. 6, 10. Apostlite päewil tõusis wajakudus waeste eest hoolikannet korraldada. Selleks seati diakonid, kes pidid hoolitsema waeste, leskede ja haigete eest. Kuid kogudus oli see, kes puudustkannatajaid aineliselt toetas.

Et kõiki korrapäraselt annetamisele õpetada ja kaswatada, selleks andis Paulus järgmise juhatus: „Igal esimesel nädalapäewal pangu igauks teie seast midagi enese juure kofku ja kogugu warandust jeda mööda, kui temal jõudu on, et siis wast raha ei koguta, kui ma tulen.“ 1. Kor. 16, 2.

See hea korraldus wõeti esimestes kogudustes tarwitusele, mis andis ka häid tulemusi. Meil on tänapäew juured wajakudused. Puudustkannatajaid on palju meie koguduses. Neile peame olema abiks. Kõige paremini wõime jeda teha esimese nädalapäewa annetega. Olgu see and kas mõni kroon või mõni sent, me peame selle jiski eneste juures kofku panema ja wahete-wahel ära andma, olgu ihes kümnisega, või eraldi. Ümbrikul märkime jeda wabal joonel „1. nädalapäewa and“ ja selle järele summa.

Seda korraldust täideti meie kogudustes. Minult wiimastel aastatel jäi see ära, kuna jeda taheti asendada korjandustega waeste heaks. Kuigi korjandust wõib tarwiduse järele ikkagi wõtta, ei tohi ära jääda apostlik korraldus — esimese nädalapäewa annetus. Korjandustest ei saa alati kõik liikmed osa wõtta, kuna nad puuduwad koosolekutelt või elawad ühikult. Need annawad oma osa kõige paremini mainitud esimese nädalapäewa annete näol. Samuti wõib iga koguduseliige omas koduses elus midagi kõrwale panna ja ära anda.

Meil jääb wahest paar senti päewases majapidamises üle, jeda wõime kõrwale panna waeste heaks ja nii koguda wäikese summakese. Väinud juwel wõttis ka Siidu täiskogu otjuse wastu, et peatime uuesti üles wõtma esimese nädalapäewa anded. Tahame sellest heast korraldusest finni haarata, kõik, töölised ja liikmed. See tuleb juureks õnnistuseks andjale ja abijaajale. G. N.

Kuidas Narva jõudis eesmärgile.

S. Heinrichson tõi kurjuse esimesel koosolekul rõõmustawa aruande Narwa kogudusest. Ta ütles: Ma tulen Eesti põhjapoolsemast kandist ja peaksin õiguse järele endaga kaasa tooma külma ja lund. Kuna jeda ei ole, siis oleneb see Narwa kogudusest. Külma ajal ma wõin tuua sooja, julgustawa aruande loifikustämütööst. Narwa kogudus on agaralt ja ohwimeelselt töötanud. Töö Narwas iseneusest on raskendatud, nimelt selle tõttu, et endises, nii-öelda wanas linnajaos, raatuse ümbruskonnas, kus warem elasid jõukamad perekonnad, haigutab nüüd meile wastu tühjus, — korterid, mille afendele on kleebitud walged jedelikid. Kogu linnaelu koondub wabrikute ümbruskonda. Ja me mõistame, et need, kes wabrikus teeniwad igapäewast leiba, on waesed inimesed, kes näewad raha ainult palgapäewal, see on faks korda kuus. Riigugustes rasketes oludes töötas meie Narwa kogudus wiis nädalat wäsimatult kuni oli saawutanud eesmärgist 82%.

See oli hingamispäewal, 6. oktoobril, kui ma teatajin kogudusele, et pean olema 14. oktoobril Tallinnas tööliste kurjusel, aga ma ei taha teijiti meie liidu esimehe ette ilmuda kui ainult selle teatega, et Narwa koguduse eesmärk on saawutatud. Ma ise ei saanud kuidagi uskuda, et see minu soow täitub. Kogudus wõttis terve jõu kofku. Ja ma wõisin ajuda Tallinna-teele selle teadmijega, et on saawutatud 110%.

Pärnu eesmärgil.

„Kristuse armastus ajab meie peale,“ on triikitud kuldtähtedega juurele kaardile, mis asetseb Pärnu koguduse jaali seinale. See on antud liidu poolt hoolja ja ennaistjalgawa loifikustämütöö eest endistel aastail.

See jalm on olnud tegelikult tõukejõuks Pärnu koguduse liikmetele. Nad on oma kutsumist finnitunud. On palwetatud selle töö pärast.

Igal hingamispäewal oli põnewaim filmapikk, kui ette loeti, kui palju andeid on saawutatud. Rõõmuilme oli kõikide näol, kes olid osa wõtnud, kui kuwenda nädala lõpul teatati, et saawutatud peaaegu — aga jiski weel mitte. Pühapäewal, mis oli loifikuspäiha, lubati wälja minna ja jeda teha juureks päewaks.

Nüüd, Jumalale tänu, eesmärk on käes ja isegi ületatud! Mitmed liikmed on teinud eriti tähelepanuwäärset tööd. Jumal on kõik piüüded tasunud õnnistusega.

M. D.

Kirjandusevangelist.

Toimetaja: E. Laimets.

Wäike Taewaskoda.

Päike oli juba weeremas lääne, kui eemaldusime oma eelmiselt tööpaigalt, mina ja mu sõber. Tee wiis alla jügarvasse orgu. Siin jügarwal wulijes hõbejelge ojake, mis jaadab oma wee juure Ahja jõkke. Kes juudaks küll kirjeldada jeda wulinat, jeda nooruswaimustust, mis seal wälja kostab.

Ei pea teda ükski kivi ega kivi. Sümpeldes ja lennates tormawad weewood kõigest üle. Jätk edasi, edasi! Mängides pajujuurtega, mis ulatuvad wälja kaldast, nad ruttawad juuremate wete poole. — Ah, noorus! eks julgi ole kitjad ju elupiirid. Jhkad laia, tajaht, järelemõtlitku ja aiwäärset woolu. Kaljatades lendad üle elukohustuste. Kõik on kerge ju ees. Saaks aga kiirem sinna, kus nii lai ja sinetaw! Lennates mööduvad aastaid. Siis äkki seisatad — oled laias jões, kuid pole ometi seal, mida oled oodanud. Minult kõntja, muda ja liiva on toonud kaasa see sinetaw woog.

Meie ees seisab küla oma taludega, Süwa-hawa. Miksest on tuletatud see nimi? Arwatawasti küla asukohast kohaliku murde järele — jügarwast hauast.

Sõukad on need külamehed siin, põldu mägedel palju, mustamullalist ja haritut. Sealt tuligi üks peremehe.

„Tere külamees!“ ütlesin teretujeks.

„Tere nuurherra!“ wastas mees lahkest.

Meie ees loikas wiljawäli. Zuhitšime sinna tema tähelepanu ja küsime, kas tänawu on loota ka head wiljasaaki.

„Mikse meil parhilla üks om, aa keswä üle ole õi joht hünowa miilt.“

Astusime edasi Ahja jõe kõrgete kallaste poole. Tihe puude palistus katab jõe meie silme eest. Männid sirutawad omi pikki juuri kaldaliwasse. Siin pidi ajuma imbruskonna wõtus — Wäike Taewaskoda.

Kuna see on wähem tuntud, kui Suur Taewaskoda, siis ligipääsuteid siin peaaegu ei olegi. Wäike jalgrada wiib kõrgeist ja järjuht kaldast alla ning siis seisadki selle loodusejuuruse ees. Siin kohal on jõel käär ja kaunis kiire wool. Mõned künned meetrid enne kääru on õonestunud kaldaliwasse juur koobas. Liim on niiskuse mõjul

kiwistunud, mille mõjul seisab ülal ka koopa lagi. Ajajookul on laest alla langenud palju liiwakiwikahmakaid ja nii on tekkinud keset wõlwaluse põrandat wäike saareke, mida piirab mõlemalt küljelt wesi.

Kuidas on tekkinud see juurepärase koobas? Süppame saarele ja näeme kohe, mis on selle loodusliku põhjuseks. Koopa tagaseinast nriiseb puhas, selge allikas. Mastajadade kestes see wäike jõud on teinud endale tee, ja kuna juubumiskoht on pehme ja liiwane, siis on see wäike uuristus sisselangemise teel muutunud juureks. See siin on nii olnud juba kaua, sest koopa tagasein lätkekohalt on päris tumerohefakt hallitanud.

Paljud on jäädvustanud oma nime ja kuupäewa lakke. Kuna aega tagasi meie ehitjad poistestena on käinud seal ja raudnaelttega jätnud sinna oma nimed. Warajemad aastarvud on 8160—1840, seega juba ligi saja-aastased. Sissekraabitud jooned on päris hallitanud ja mustad. Paljud neist on kuffunud alla ihes liiwakiwiga ja seega toodud ohwriks kaduwusele. Millised ajad olid siis, kui seisid siin meie wanatjad noortena! Mastad on toonud meile wabaduse orjusest ja muutnud mõndagi, Taewaskoda aga seisab weel.

Kaob noorus ja wanadus, ajahammas pureb ka looduse, kuid seisab Sumala heldus...

Th. Feldmann

Wiks wõitlejatele.

Singamispäew 3. novembril sel aastal on otustatud pühendada kirjandusewangeeliumi-töö edustamiseks.

Sellel päewal tahame ijaaranis meele tuletada ja palwetada nende õdede-wendade eest, kes praegu kirjandusewangeeliumi-töös tegutsewad. Need on meie ridadest ustarwattad wõitlejad, kes on pühendamast oma aja, jõu ja terwise jagamatult Issjanda tööle. Nad on mitmeski asjas meie juure õpetaja jaatuse ojalised, kellest on teada, et tal ei olnud kohta, kuhu oleks wõinud panna oma pea. Neil on olnud usku ja julgust oma minale ja inimeste meelitustele „ei“ ütelda. Nad on wabetanud rahurikka kodu, jõbrad ja elumõnujused farmi ja wähetootawa rändurieluga. Mõnigi on

MV

Noorte elu

Toimetaja: Ed. Mägi.

MV

Noored heategevas töös.

Nii rahulikel kui ka rahutuil aegadel meil tuleb seista heategeva töö eest. Me peaksite oskama tegelikke ameteid, näiteks arstiteadust, sanitar- ja halastajaõdetööd, esmaabi, arvepidamist, kirjatoimetamist, trükkimist, elektrotehnikat, mehaanikat, puusepa-, rätsepa- ja kängsepatööd, teenimist jne.

Noored ärge õppigu oma ametit pealiskaudselt, vaid õieti põhjalikult, ja püüdku omal alal olla kõige parem töölaine.

Terwishoidliku toitluse teadmine, halastajaõde ja esmaabi teadmised on tänuväärjed ligimesearmastustöös. Jeesus ütles? „... head sünnib teha hingamispäeval.“ Meie noored mehed ja naised ei või teha iga tööd hingamispäeval, ilma et nad ei astuks üle Jumala käsu, aga teenida haigeid, õnneluid ja haavatuid võib igal ajal. Eriti sõja ajal, kui palju ohvreid tuuakse, on ligimesearmistöö jumalalapse suurim eesõigus.

Selles asjas tuleb kõigil, eriti nooril, end arendada. Haigetele toidukeetmist tuleb õppida, sest sageli tuleb seda ette, et ravitsejalt ja esmaabistajalt nõutakse ka haige dieedi teadmist. Sõjaväe sanitarid ja õed peavad olema vahel isegi abiks keetjatele.

Haigearmistajad ja sellega ühenduses olevad tööd on ka hingamispäeval tingimata vajalikud teha. On vaja iga päev sanitaarsuse põhimõttel vahetada pesu, puhastada ja desinfitseerida woodid ja nariid, pühkida põrandaid ja kui vaja,

isegi küürida, puhastada haigete woodilauakessi, koristada mustust jne. On vaja igapäevaseid ravimisi ette võtta; arstid ja õed peavad ka seda tegema ja õmalvõ peab alati valvama. Muidugi on ka ravilates töid, mida ei ole vaja teha hingamispäeval ja kui selliseid ette tuleb, siis peab targalt plaanitsema selle toimetamist muul ajal, kas reedel, laupäeva õhtul või pühapäeval. Ei pea keegi heategevast tööst ja ligimesearmistamisest ega üheistki sellesarnasest tööst, välja arvatud patust, keelduma. Igaüks peab vastust andma oma tegemusest sünn ja lord ka juurel kohtupäeval Jumala ees. Keegi ei saa teise peale toetuda neis küsimustes. Igaüks peab vastama ise sellele juurele küsimusele. Igaüks peab auhust hingamispäeva austama ja seda pidama, mitte variseeride õpetuse, vaid Jeesuse Kristuse eeskujuga järgi. Meie peame mõistma vahet teha kavaluse ja põhimõtete vahel ja põhimõtetele ustavaks jääma. Hingamispäeva põhimõtted on kirjutatud Sej. 58, 13.

„Täna töö ei peatu kunagi — inimene ei pea kunagi puhkama heategevast tööst. Hingamispäev pole kasutuks laisklemiseks. Käsi keelab harilikku tööd Issanda hingamispäeval, ta õpetab ka, et kasuteenimine peab seisma sellel päeval, nii kui Jumal katkestas loomistöö ja peatus hingamispäeval, õnnistades seda, nii ka inimene peab jätma oma igapäevase töö ja pühendama neid pühalikke tunde terwishilikuks puhkuseks, Jumala teenimiseks ja pühadeks tegudeks.

Abiks mõtlejatele — järg.

Jätnud kindlad teenistuskohad, kust paistid head väljawaated inimlikkude igatsuste täitumiseks.

Kuigi ilma maiste väljawaadeteta ja mõnusteta, pole ustavate kirjandusewangelistide elu waene ega röömuta. Nende kohta on maitswad apostli sõnad: „Kui kurvastatud, aga ikka rõõmsad; kui waesed, aga kes palju rikkaks teewad; kui need, kellel midagi ei ole, ja kelle käes omegi kõik on.“ 2. Kor. 6, 10.

Ustavate kirjandusewangelistide kaudu Jumal on võinud valgustada pimeduses olevaid inimesi. Kurbadele on viidud troosti, meeleheitjatele uut lootust. Tuhanded on päästetud hukkamast.

Selles tänuväärts töös võib kristlik ewangelist ka ise sattuda hädaohtu. Tige hingewaenlane on alati neid luuramas. Ta püüab neid teha usus nõrgaks, araks, töö vastu ükskõikseks, et neid selle läbi lahutada Jumalast ja hingepäästmise tööst. Seepärast wajawad kirjandusewangelistid oma seljataga seiswate õdede-wendade abi. Teie mõite neid aidata julgustawate sõnadega ja wägewate Jumala poole saadetud palwetega.

3. novembril jumalateenistusel, mis tuleb korraldada sellekohase kawa järele, tahame palwetada, et Jumal kirjandusewangeliste ja nende tööd õnnistaks, et selle läbi saaks päästetud palju hingi.

G. L.

Kristuse ravigewus oli tegelikus kooskõlas kä-
juga. Ta austas hingamispäewa. „The Desire
of Ages“ Iht. 207.

Kuidas jaada haridust heategewal alal? Tuleb
õppida. Spitagu keetmist, mitte ainult perekon-
nale, waid ka massidele. Tuleb õppida dieedilist
keetmist. Kellel kuidagi võimalik, õppigu haige-
rawi sanitari ja õe kutseõiguste kõrguseni. Noo-
red mehed õppigu arstiteadust. Pole waja karta,
et jellel alal olewat üleproduktioon. Meie töös
pole jeda weel olemas.

Spitagu esmaabi ja samariitlust. Seda on
igal võimalik õppida. Peaegu igas linnas ja
mujal Pünane Risti korraldab jelliseid kursusi.
Neist wõetagu kindlasti osa. Sama-
riitlased wõiwad palju head teha ligimese kasuks.
Nad wõiwad õnnetusjuhtudel esmaabi pakkuda
nii rahu- kui ka sõja-ajal. Sõjaajal nad saawad
tarwitatud sõjaaegseks sanitarideks ja õdedeks.
Ja kui mõni samariitlane on olnud juba nüüd
rahuajal edukas, Pünase Risti peawalitus wõib
teda sanitariks ja õeks ülendada. Samariitlaste
kursused kestawad umbes 40—50 tundi. Kursuse
lõpetajad, kui nad astuwad Pünase Risti sama-
riitlaste koonduse juure liikmeks, saawad rinna-
märgi, käsivarrepaela ja samariitlase pass'i.

Wöödunud talwel Tartu kogudusest wõtjid sa-
mariitlaste kursusest osa 19 liiget, neist lõpetajid
eksameil 14 isikut ja said hiljuti oma diplomid
kätte. Needjamad lõpetajad asutasid Pünase Risti
Tartu koonduse juure 2. kolonni. Kolonni abi-
juhiks waliti nende ridade kirjutaja, sekretäriks
A. Plangi ja kassapidajaks E. Rosenberg, kõi-
meie MB-lased. Kolonni staabil on kohujeks
paluda endale kedagi arstiteadlast wanemaks ja
abideks, ja nii me palusime kolonni wanema kohale
dr. P. Elleri, abideks stud. med. E. Elleri ja diplo-
meeritud halastajaõe E. Deksnise. Seega on ko-
lonni juhatuses kuus MB-last ja ainult kaks
teist isikut.

Uus kursus on juba käimas. Sellest wõtab
meie poolt osa ligi 30 isikut, üle poole MB-
lased. Uued lõpetajad astuwad asutatud 2. ko-
lonni liikmeks, nii on meie liikmed iiheskoos.

Kõik samariitlased on iihlasi ka meie Seategewa
Djakonna ravigrupi liikmed, nii me saame hulga
jellekohaseid jõude juure.

Nüüd rahuajal on samariitlaste kohus üldine
ligimeseawitamistöö õnnetusjuhtudel. Nad on
walwel Pünase Risti auto juures, nad lähewad
õnnetusjuhtudel wälja; näitustel, ekskursioonidel ja
huwirongidel ja muil juuremail rahwakogunemis-
tel nad on walwel.

Baar korda kuus tulewad samariitlased oma
kolonnis kokku ja õpiwad edasi omal alal. Gaasi-
kaitse alal peab samariitlasel olema hea teadmine.
Kõik haigerawimised ja muud jellejarnased tööd
samariitluse alal on õigus ka meie heategewuse
aruandesse sisse kanda.

Ma näen jelles Jumala eelhoolitust noortele
uslikele ja soowitan jelles asjas igas linnas ja
mujal järelepärimisi teha ja otsemat teed sama-
riitlaste kursusest osa wõtta, ning pärast kursuse
lõpetamist Pünase Risti samariitlaste koonduse
juure kas oma kolonn asutada wõi mõne kolonni
liikmeks astuda. Meie MB-lased said Tartu
koonduse juhatusel poolt hea tunnustuse osaliseks
oma hoolsa osawõtu ja hea ülespidamise pärast.
Kõik, kes meilt eksameile läksid, sooritajid eksemi
hästi ja paljud said kiitust heade teadmiste pärast.

Käesolewale kirjutusele on andmed wõetud äs-
ja ilmunud general-konwarentsi raamatukesest noor-
tele: „Our Youth in Time of War“. „Missions-
teadetes“ nr. 1, 1934 on kirjutatud general-kon-
warentsi kawast heategewuse alal: „Riipea, kui
iihes koguduses on asutatud heategewa töö osakond,
peab juht koge iihendusse astuma linna heatege-
wuse organisatsioonidega, ning teatama, et ad-
wentkogudus on walmis nendega koos töötades
hädalisi aitama. Sellele waatamata, et advent-
koguduse heategew osakond on koguduse organisat-
sioonis, tema on siiski kooskõlas üldiste heatege-
wuse printsiipidega ning ta on walmis töötama
iihes teistega puudustkannatajate ja rõhutute aita-
miseks.“

Samariitlusel on juuri võimalusi jellel alal.
Seda peaks terwes liidus ja unioonis läbi wiia-
dama.

Ed. Mägi.

„Rõõmusta end oma noores põlves“.

Rõõm ja kurbus wahelduwad inimesus, nagu
wihm ja päikesepaiste. Maailma ülespidamiseks
on tarwis neid mõlemaid, kuid need siiski ei ole
jaotatud igale aastaajale iihlajelt. Päike pais-
tab kewadel ja juwel soojemalt ja jagedamini, kui
siigisel ja talwel. Nii on see ka inimesus. See-
pärast noored, olge rõõmsad oma elukewadel, rõõ-

mustage end kõige ilusa ja hea üle, enne kui
jõuab kätte elusügis, kui tulewad päewad, mille-
dest ja iihled, et need ei meeldi mulle. Sjeegi siis,
kui elutõiduse ja suurte ülesannete warjud sinu
meelt tumestawad, mõtle Jumala üleskutsele:
„Ole wahwa ja wäga rõõmus!“ Soos. 1, 7.

Miks Jumal käseb olla rõõmus ja juust siis

olla rõõmus, kui meid ootavad juured ja rasked ülesanded, nagu olid lood Joojuaga? Seepärast, et ainult siis ollakse võimas täitma juuri ülesandeid, kui ollakse õiges, rõõmsas meeleolus.

Jumalal on ka tänapäev adventnoorte jaoks juuri ülesandeid, ja meie uniooni noorjugu on jeni näidanud, et nad armastavad Jumala tööd. Püüdes saavutada mitmesuguseid eesmärke meie töös, adventnoored on alati elavalt jellest oja võtnud. Väljendame siin teile jelle eest jüdamliku tänu.

Unioon ei taha aga mitte üksi sõnades väljendada oma tänu, vaid püüab jeda teha ka tegudes. Viimasel uniooni istungil tehti otsus, mida meie noored kindlasti rõõmuga terwitavad. Kuigi on võimata teatada kõiki jelle kohta käivaid üksikasju — need vajavad veel viimistlemist — siiski ma tahaksin teile, armsad noored, jeda otsust teha teatavaks.

Kui Jumal jeda lasab korda minna, siis kawatseme pidada uniooni noortekongressi kas juuli lõpul või augusti alul tuleval aastal. Kõikjal ja juhtivaid jõude jellele kongressile ootame komisjoniist, generaalkonverentsiist ja loomulikult ka igalt meie uniooni alla kuuluvalt maalt. See kongress kawatsetakse pidada vabas looduses, nimelt Vätiis meie seminari lähedal. Kongressiist

osavõtjad paigutatakse elama telkidesse, kuna koosolekud peetakse juures telgis.

Kongress kestaks umbes kümne päeva. Noorjoo juhtide poolt püütakse teha kõik, mis võimalik, et see koosviibimine võiks kujuneda noortele õnnistujeks. Igale asjale määratakse kindel aeg. Spetsifikud ettekanded vahelduvad pakve- ja pühendustundidega; ülejäänud oja ajast täidavad jalutuskäigud, sport ja mängud. Töötatakse välja kindlad reeglid, milledele võib meeleldi alluda, et kõik tegemus toimuks kristliku viisakuse piirides.

See oleks eialgne teadaanne. Siljem teatame kõige üle täpselt.

Mõtleme juba nüüd jelle üle järele, kuidas me võiksime jelle kongressi teha õnnistuse ja tõelise rõõmu allikaks. Et jelle koosviibimise korraldamine nõuab unioonilt juurt kulu, seepärast, noored, koguge jelleks vahendeid ja tehke jellega algust juba nüüd. Kuigi püütakse osavõtukulusid alandada miinimumini, vajame siiski raha reijiks ja paljaks muuks, mida võimata ette näha.

Palvetage jelle koosoleku pärast, et Jumal meid kõiki rikkalikult õnnistaks. Tehku see kawatsetam noortekongress meid kõiki tublimaks jelle juure ülesande jaoks, milleks meid kui noori kutjutud, nimelt pühendama kõige oma jõu ja osavuse evangeeliumi levitamisele. **E. Tiesnes.**

KÜSIMUSTE KAST.

Küsimus: Kas Laodikea nimetus käib ainult adventistide kohta?

Vastus: Jumal meeloomustab kristlaste seisukohta viimisel ajal ja näitab misjuugune Jessukord ja vaim täidab kristlikku maailma. Sama vaim kibub ka Jumala viimjessesse kogudusse. Kuna Jumalal on olemas lapst ka väljaspool adventkogudust, jeda ta tahab veel koguda, siis võib Laodikea all mõista kõiki, kes tahavad olla kristlased, kuid ei vasta Jumala nõuetele.

Küsimus: Kas on võimalik osasaamise jöõmaaga pidada ilma jalgade pesemiseta?

Vastus: Kristus ise pesti oma jüngerite jalad ühenduses õhtusöömaajaga. Sama ta käseb teha ka oma järelläijatel. Adventrahvas usub, et jeda Kristuse käsku peab täitma nagu teisiat korraldusi.

Wahelt kututakse osasaamist jagama haiaele. Siis peame mõistma jaramisi asjaolusid. Osasaamise jöõmaaga on usklike hulgaale, kus mitu koos on. Mõnedel on wale arusaamine jellest talitusest. Nad loodavad jaada jelle läbi Jumala armu, wõttes jeda jaframendina. Säarane waade on pärit katoliku kirikust. Jumala korraldused on kõik pühad, kuid andestamine ja arm tulewad Kristusest uju läbi ilma õhtusöömaajata. Kui keegi on woodis haiae, siis ei tähenda see mitte, et ta peab igal weerandil kogudusega ühel ajal oja saama. Kui ta siiski jeda soovib, ja on ka hea wabete-wahel Kristuse jüsketeadet läbi wiia nendega, kes on haiged pikemat aega, siis minagu rohkem liikmeid haiae juure ja pestu üksteise jalad ja wõtku seeljuures ka leiwast-wiinast oja.

Ainult sel juhul, kui mingil korvaldamata põhjusel ei saa jalad pesti, siis võib osasaamise jagamine toimuda haige juures ilma jalgade pesemiseta. Kuid need on wäga harivad juhused. Wuidu aga peab osasaamise jagamine olema alati ühenduses alanduse teenistusega — jalgade pesemisega.

Bühakiri ei määra ära, kui sageli see peab olema. „Mi mitu korda, kui jeda teete...“ on Kristuse käsk. See võib olla iga weerand, wõi saagedamini wõi pikema aja järele. **E. K.**

Küsimus: Kuidas loeti aastaid enne Kristust? Meie aastaarvud loetakse Kristuse jündimisest peale, kuidas loewad juudid?

Vastus: Ka enne Kristust loeti aastaid juurenewate järgarivudega. Harilikult loeti mõneist tähtsamast jündmusest. Areeklased lugesid olümpiamängudest, roomlased Rooma linna ajutamisest jne. Kristusju maa-des on hakatud lugema Kristuse jündimisest. Mjalooos on ajaarvud wastawalt ümber arvatud; enne Kristust järgarvud wähenewad, pärast Kristust järgarvud juurenewad. Juutidel on praegu 5695. aastat, mida nad loewad kuidagi maailmaloomise järele.

Ankeet.

Mida sooviksite ja näeksite teie, et oleks kirjutatud meie lehtedes — „Meie Ajas“ ja „Misjoniteadetes“? Saatke oma soovid toimetusele.

Ringvaade.

Evangeeliumitöölised kurfusel.

Meie evangeeliumitöölised olid koos möödunud nädalal pühapäevast reedeni. Väliskülalistena olid kurfusl juhtimas Lätist Balti uniooni esimees S. L. Rudy, uniooni osakondade sekretär E. Tiesnes ja Suura liidu esimees A. Egli. Kurfusus algas pühapäeva hommikul ja esimeseks asjaks oli minna välja loitustätanutööle ühes Tallinna kogudustega. Alles õhtul asuti kurfuse karva juure. Kurfusus kujunes väga huvitavaks ja õnnistusrikkaks. See aeg oli töö wahelduseks. Meie töölisel on raske kohustus, kuulutada evangeeliumi nii elavalt, et see praegusel languse ajal läheb inimestele südamesse. Selleks on tarvis järjeft õppimist, uurimist ja vühendust.

Meie tööliste arv on kasvunud, mis näitab, et Suunala arv on olnud meiega, ja jelle üle võime tunda võõmu.

Istuvad (vajatult) E. Mägi, E. Tiesnes, E. Ney, S. L. Rudy, A. Egli, A. Aug, S. Pilt. Seisavad teises reas E. Mägi, W. Kärmas, S. Heinrichson, E. Bärengrub, M. Sats, J. Wilba, J. Ney, — kolmandas reas W. Schön, E. Trufsmann, A. Tuule, A. Sabraf, A. Klement, M. Bärengrub, E. Niffer, J. Daniel, E. Laimets.

Meie misjonifeminaris algas õppetöö.

24. septembril algas õppetöö misjonifeminaris. Uue õppeaasta alguseks oli kohale jõudnud 51 õpilast. On loota, et õpilaskond kasvab veel 6—8 õpilase võrra. Rohkesti uusi õpilasi on Lätist. Leeduft on ainult üks õpilane, sest mitmejuguiste taastuste tõttu on leedulastel koelitulek raskendatud. Eesti õpilasi on praegu 13: L. Sarnow, Th. Feldmann, J. Tammit — Tallinnast; S. Peterjon, L. Raag, D. Wiira — Tartust; G. Niffer — Valgast; A. Martin — Pärnust; A. Winglas — Haapsalust; Heinrich Nuume — Paadremaalt; A. Kosjinsty — Kuressaareft; T. Lauf, A. Mard — Põltsamaalt.

Seminari õpetajaskond on juurdunud. Koolijuhatajaks on R. Koje, kes õpetab ühtlasi piibliaineid lõppklassis. M. Ripurs on matemaatika- ja füüsikaõpetaja. R. Brutans õpetab loodusteadust, keemiat ja kosmograafiat. A. Karnowska on inglise, saksa ja läti keele õpetajanna. Ujalugu ja ladina keelt õpetab M. Augrtalnin. Muusika- ja lauluõpetajaks on S. Adams. Eesti osakonda loodeti täiendada veel ühe õppejõuga, kuid jee lootus ei täitunud. Nii on siis osakonna õpetajaks R. Winglas.

Õppetöö algas kõigiti lootusrikkalt. Püütakse sihtkindlast eesmärgi poole, mis eite fearud, et õpilased omakftid seminari lõpetades teistkooli hariduse ja misjonifutje jaoks misjonioskuse.

Kuulutus saksa keeles.

Tallinnas möödunud talvel juul. R. Koje kuulutas saksa keeles. Kuulutuse vastu oli huvi ja koosolekutel osavõtt rohke. On arutatud saksa kogudus. Kogudus on olnud hoolas kõiges misjonitöös ja ootab, et see töö

iaaks edasi viitud. Selleks otstarbeks jääb uniooni osakondade sekretär E. Tiesnes Tallinnasse kuiks ajaks ja algab saksa keelse te koosolekute seeria, mida hiljem jatkab A. Tuule.

Kes on eesmärgil?

Määratud kuue nädalaga on jõudnud eesmärgile loitustätanutöös järgmised kogudused ja grupid: Narva, Pärnu, Tallinn IV, Anisla, Abja, Jõhvi, Järva-Jaani, Paadremaa, Abja, Alavere, Karja, Koje, Koogiste (150%), Paldiski, Pifavere, Rapla, Wiru-Doela.

Meie organisatsioon.

Meie töö on koraldatud prohvetikuulutuse waimu läbi järgmiselt: kogudused moodustawad liidud, liidud moodustawad unioonid, unioonid moodustawad diivisjonid ja diivisjonid moodustawad general-konverentfi. Eesti kogudused kuuluvad Eesti liitu, mille juhatus asub Tallinnas; Eesti liit kuulub Balti uniooni, mille juhatus asub Riias; Balti unioon kuulub Põhja-Euroopa diivisjoni, mille juhatus asub Londonis; A.-Euroopa diivisjon kuulub general-konverentfi, mille juhatus asub Washingtonis.

Nimetame mõned, kes on meie tööd juhtimas. General-konverentfi esimees on E. Watson, sekretär — E. Meyers, kassapidaja — J. Schaw, kirjandusosakonnas — E. Weeks, sijemisjoni-osaft. — E. Hadmann, hinga-misbävafakooli-osaft. — Flora Plummer, noorjoo-osaft. — M. MacGuire, kassatuse-osaft. — W. Nelson, Põhja-Euroopa diivisjoni esimees — S. Christian, sekretär — E. Dick, kassapidaja — Chr. Peterien, kirjanduse-osaft. — J. Strahle, sijemisjoni-osaft. — E. Andersen, h.-h.-kooli ja noorjoo osaft. — W. Bartlett, kassatuse-osaft. — E. Dick, Balti uniooni esimees — S.

Rudy, sekretär-kassapidaja — K. Wägele, kirjanduse ja sifemiseoni osak. — K. Eicholder, h.-p.-kooli ja noorsoo osak. — E. Tiesnes, kasvatuje-osak. — K. Rose.

Endised Balti uniooni juhid.

Prague eimehe G. L. Rudy eelkäijaid on olnud kolm: D. Wall, J. Schilling ja T. Babienco. Need kolm on nutel tööpõlndudel. D. Wall on Helveetias, Bernis ning on Lõuna-Euroopa divisiooni sifemiseoni ja kirjan- dusewangelistide juht. J. Schilling on Lincolnis, Ameerikas, misjonitölkedshis piibli- ja homileetika- (tõne- kunsti) õpetaja. T. Babienco on Poola uniooni esi- mees.

Tõrwa. 15. septembril lahkus jurma läbi Miina Sepik, kes oli wõidelnud adiventtoes 9 aastat ja sai wanaks 64½ aastat.

Wändra. 15. septembril juri oma warasel elukewa- del, 21. eluaastal, **Miralda Unt.** Wälestus tema elust jääb leinajatele trööstiks. Oma lühikejel usuteel ta oli omandanud sügawa töetundmise.

Tallinna 1. koguduse liige **Paul Breema** juri ätitjelt oma töö juures 26. septembril. Tal oli mõningaid ras- tusi ja wõitlusi usuelus.

Erilisi teateid.

Noorsoo ametnikkude kursus.

Tulewal jaanuaril, 18.—21., peetakse Tartus noorsoo ametnikkude kursus. Sgas noorsoo-osakonnas tul- gu ametnikud lohe praegu kofku nõu pidama, millised noorsoo töösse punituvad küsimused tuleb wõtta kursusel harutusele, ning saakte oma soowid ja ettepanekud liidu noorsoojuhile, et saaks koostada hea ja korraliku agen- da ja selle kurtuseandjaille edasi saata. Kursuse heaks fordaminekuks kaasa aitama tulewad divisiooni noorsoo- juht E. Andersen, uniooni noorsoojuht E. Tiesnes j. t.

Naa osakond hoolitsegu selle eest, et tema ametnikud saaksid kursusest osa wõtta. Kui osawõtjail ise pole wõimalik tunda sõidukulusid, siis kandu need kulud osa- kond. Selleks hankige wahendeid noorsoo-koosolekute, kirjandusemüügi jne. läbi. Osa wõiwad wõtta ka MW-lased, kes pole ametnikud. Tartu osakond püüab osawõtjaid wääriliseft wastu wõtta.

Balti uniooni noorte laager.

Balti uniooni nõukogu wimmasel istungil otjustati eelolewal suwel korraldada noorte laager-kongress, mil- lest meie noored terwes unioonis osa wõtaksid. Laager peetakse uniooni misjonikooli lähedal wabas loodusel. Suur tell on koosolekute jaoks, kuna wõbimiseks tarwi- tatakse wäikesti telke. Otjustati paluda osa wõtma di- wisiõni noorsoo sekretäri ja ka noorsoo esindajat gene- ral-konverentsist.

Lähemaid teateid laager-kongressi korraldusist, kulu- dest jne. saame järjekorras numbriks. Dotame, et ka noorsoo-osakonnad oma hea nõuandega eeltöödele kaasa aitawad. Kirjutatagu sellest mulle. — Tartu, Lille tän. 18.

Ed. Mägi.

Tarwis andmeid.

Soowin koostada meie muusikaelu ja kooride arene- misloo Eesti Liidus adiventtoõ alguseft tänapäewani. Selleks pööran palwega kõigi kaaswõitlejate poole: Saakte mulle kõik andmed oma koguduse koori arenemise üle ja üldise kõige üle, mida olete ise läbi elanud wõi kuulnud wanemate liikmete käest meie muusikaelu are- nuseft, näit.: koori asutamine (aeg, koht, asutaja nimi), koorijuhide nimed järjekorras, koori koosseis, koori re- pertuari parimad palad, tähtsamad sündmused koori elus nagu noorte-õhtud, ringreisid, wäljasõidud, kontserdid jne., koori muusikaline tasawind, arwustuse suhtumine koori ettekannetesse, hütwitawamaid sündmusi koori elus jne. Kõiki andmeid wõtan tänuga wastu. Saakte neid minu nimele Liidu büroo aadressil: Tallinn, Mere- puiestee 14-a.

W. Rohanton.

üffikult seiswaw noored koonduge

Liidu noorsoojuhi allal Meil on eriline liidu noorsoo- osakond, kuhu wõiwad kuuluda kõik adiventnoored, kes elawad üffikult maal, wõi koguduses, kus pole noorsoo-osakonda. Need noored hoidku wõiwat ühendust liidu noorsoojuhiga, saakte oma aruanded, soo- wid ja töötulemused, üldise noorsootöö huwid ja mured liidu noorsoojuhile. Wiimane omalt poolt saadab neile ringkirju, juhtnöõre, „Adiventnoorsoo Nuhil“ ja mis kõige rohkem, astub nendega kirjalikku läbiwaimisse. Kõik noored kirjandusewangelistid endastmõista ku- luvad liidu noorsoo-osakonda.

Koosolekute jaoks.

Kui teil on mure sellega, kuidas pidada koosolekud hingatamispaewal wõi muul ajal koguduse keskel, siis kasutage neid tähtsaid kirjutusi, nagu seda on awaldatud käesolewas numbris — tunnistuste üle E. Meh't ja Kristuse taewase teenistuse üle L. Nirkarist. Need uurimised järjekorras tulewastes numbrites. Meid lu- gege ette, murige ja harutage läbi, siis wõiwad koosole- kud olla elawad ja õnnistusrikkad.

Esimese nädalapäewa anne.

Algkogudus tõi esimesel nädalapäewal ande waeste tarwis. Sama tahame ka meie teha oma wõimaluste jätele.

Loetada misjonikooli

iga kuu 10 sendiga, jaades selle jumma tahe eksemplari „Meie Uja“ müügist, oli konverentsi otjus. Loodame, et leidub rohkesti teostajaid, kes püüawad aidata kas- watada uusi ewangeeliumitöölisi.

Wiimane aeg on

wiia loikustamutöö lõpule, teha weel wiimsed jõupingu- tusi ja tajuda ära kõik saadud annetused ja omad anne- tused. Annete aratajumine on meie püham kohus, mida Issjand paneb meie ustawuse arwele.

Adressid puuduwad.

Liidu esimehele ja osakondadele tuleb kirju, milles soowitakse autulist wastust wõi tänamist, kuid täitumiseft puudub aadress. Kirjasaatja on lootnud, et tema aad- ressi teatakse, kuna teda on kusaqil nähtud wõi ta on oma elutoha kuidagi teatanud. Sellega raskendatakse asjaajamist. Kõige kindlam on anda oma aadress, wä- hemalt ümbriskul, mida nõuab ka postimäärus.

Wäljaandja: S. P. Abto. K. Eesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: S. Pilt.

Tellimishind: Afsinumber 10 senti, poolaastas 50 senti, aastas 1 kroon. Posti jooffeto arwe 192.